

summen, dels den skattemæssigt nedskrevne værdi for de solgte skibe. Hvis rederiet har flere skibe, fremgår disse oplysninger ikke umiddelbart af selvangivelsesmateriale, idet afskrivningerne sker på en afskrivningssaldo, som er *fælles* for alle de skibe, der hører til en virksomhed.

Efterhånden som rederiet anskaffer nye skibe, indgår anskaffelsessummerne på den fælles afskrivningssaldo. Drejer det sig om et nybygget skib, hvorpå rederiet har foretaget forskudsafskrivninger i byggeperioden, er det dog kun anskaffelsessummen med fradrag af forskudsafskrivningerne, der lægges til saldoværdien.

Efterhånden som rederiet sælger skibe, trækkes salgssummerne fra den fælles saldoværdi.

Rederiet kan hvert år afskrive indtil 30 pct. af den fælles saldoværdi.

Det følger af det anførte, at den skattemæssigt nedskrevne værdi af hvert enkelt skib ikke fremgår umiddelbart af afskrivningssaldoen. For at beregne den skattemæssigt nedskrevne værdi for hvert enkelt af de solgte skibe måtte man derfor gennemgå selvangivelserne tilbage til anskaffelsesåret, — for skibe, hvorpå der i sin tid er foretaget forskudsafskrivning, endda tilbage til bestillingsåret.

Saldoregnskabet indeholder heller ikke specificerede oplysninger om salgssummen for hvert enkelt af flere solgte skibe. Som et led i undersøgelsen måtte man derfor anmode rederierne om at specificere salgssummen for hvert solgt skib for sig.

En undersøgelse af den omtalte art vil i en forholdsvis lang periode lægge stærkt beslag på arbejdskraft i ligningsdirektoratet til skade for direktoratets revisions- og instruktionsvirksomhed. Finansministeriet har derfor ment at måtte afstå fra at iværksætte en sådan undersøgelse.

Spørgsmål 8:

Kan der ved en undersøgelse skaffes klarhed over, hvorledes rederiaktieselskabers salg af skibe til datterselskaber i udlandet har påvirket rederiernes skattemæssige stilling?

Svar:

Statens ligningsdirektorat har udtalt, at det næppe vil være praktisk gennemførligt at

foretage en sådan undersøgelse. Undersøgelsen kan i hvert fald ikke foretages på grundlag af selvangivelsesmateriale, da dette ikke indeholder oplysning om navnet på køberne af solgte skibe. Det fremgår heller ikke altid af selvangivelsen, om det pågældende rederi har et datterselskab.

De nævnte forhold måtte i givet fald søges oplyst ved forespørgsel til rederierne.

Hvor man herved fik oplysning om, at rederiet har solgt et skib til et datterselskab i udlandet, måtte der herefter foretages en opgørelse som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 7, punkt 2 i slutningen. Endelig måtte der ved en drøftelse med det pågældende rederi søges oplysning om de nærmere vilkår for handelen.

Finansministeriet kan for sit vedkommende tiltræde ligningsdirektoratets bedømmelse af de praktiske muligheder for at gennemføre undersøgelsen.

Vedrørende II. forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

Spørgsmål 9:

For hvor mange bindende kontrakter og med hvilket samlet beløb er der for indkomståret 1969 foretaget nedskrivning i henhold til kapitel II i lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v.?

Svar:

Der findes ingen statistiske oplysninger om nedskrivning på varepartier, der er købt på bindende kontrakt hverken for indkomståret 1969 eller for andre indkomstår.

Spørgsmål 10:

Der ønskes foretaget et skøn over den samlede størrelse af de faktisk foretagne nedskrivninger på varelagre og kontrakter.

Svar:

Der findes ikke tilstrækkelige statistiske oplysninger til at skønne over, hvad de faktiske nedskrivninger på varelagre og kontrakter beløber sig til.

På grundlag af lagerstatistikken kan de samlede lagerværdier i 1970 inden for industri og håndværk samt engros- og detailhandel løseligt anslås til omkring 20 milli-